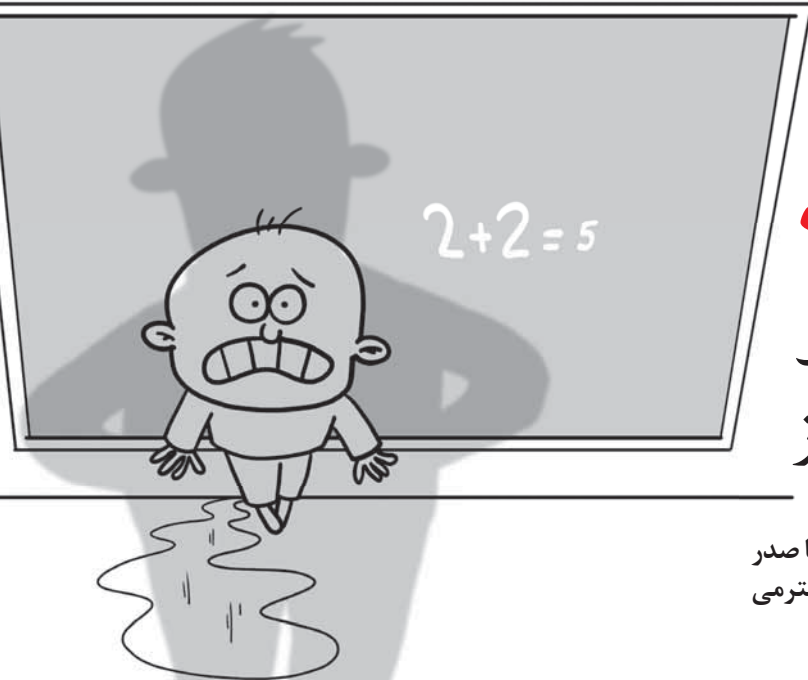

قانون جاذبه

راه‌های برقراری ارتباط صحیح با دانش آموز

رویا صدر

تصویرگر: ابوالفضل محترمی

↑ با دانش آموز خودماني نشويد و از او فاصله بگيريد. يادتان باشد كه شما يك معلم هستيد نه مشاور و حلال مشكلات ريز و درشتش. سنگ صبور بودن هم حدي دارد. هر وقت مشكل دانش آموزي را شنيديد به قسط‌هاي عقب‌مانده و اجاره‌خانه و هزار تا بدبختي خودتان فكر كنيد. يادتان باشد، شما براي ديگران دل سوزانده‌ايد كه به اين روز افتاده‌ايد، و گرنه شما هم مي‌توانستيد الان يك پورشه سوار شويد. اگر دانش آموز بداند كه شما مهرباني و دلسوزي به خرج مي‌دهيد و سعي مي‌كنيد مشكلش را حل كنيد از حسن نيت شما سوء استفاده مي‌كند و درس نمي‌خواند و بعدها سربار اجتماع مي‌شود. آن وقت شما، كه در كودكي او، با بي‌مسئوليتي هر چه تمام‌تر پاي حرف‌ها و دردل‌هايش نشستيد و آينده‌اش را تباه کرده‌ايد، مقصر شناخته خواهيد شد!

↑ در كلاس يا مدرسه يك دانش آموز را نشان كنيد و به او توجه و اهميت خاصي نشان دهيد و او را مدام به رخ بچه‌هاي ديگر بکشيد. دانش آموزان معمولاً از اين كه فقط يكي از آن‌ها مركز توجه باشد و به بقيه بي‌توجهي شود لذت مي‌برند و فضاي رقابتي ميان آن‌ها شكل مي‌گيرد كه بي‌شك سازنده است. به مدير يا ناظم مدرسه پيشنهاد كنيد كه يك دانش آموز را در تمام طول سال تحصيلي به‌عنوان نماينده كلاس تعيين كند. چرا كه اگر بخواهيد به تك‌تك بچه‌ها مسئوليت بدهيد سنگ روي سنگ بند نمي‌شود. يادتان باشد كه در مدرسه و جامعه، همه براي احراز مسئوليت برابرند، ولي به قول نويسنده قلعه حيوانات: «بعضي‌ها برابر ترند!»

گفتی گرانگه؟ بله گرانگه...
بينند، مبحث گرانگه مرتبطه با
تعادل. يعني جي؟ فرض كنيد بين
درآمد و هزینه شما تعادل نباشه.
يعني گرانگه، گاه خودتون نشون مي‌ده.
بله، گرانگه گاهي فشاره ياره و شما مجبور
سي سبي به جاي روغن نباتي، از روغن
پالم استفاده كنيد. حالا اين روغن
پالم جي هست؟ بهتره تو وضع سي دم...

→ هرگز با دانش آموزانتان در غیر از ساعات درسی، یعنی بیرون از مدرسه، ارتباط نداشته باشید. از گرفتن عکس یادگاری و شرکت در اردوهای گروهی با دانش آموزان جدا خودداری کنید. از حریم فضاهای مجازی تان در برابر هجوم دانش آموزان محافظت کنید. مورد داشته‌ایم جوکی را که معلم می‌خواسته در یک گروه وایبری دوستانه بفرستد، اشتباهاً برای گروه دانش آموزانش فرستاده! (از سرنوشت معلم نامبرده اطلاعی در دست نیست!)

← جلوی کلاس، روی صندلی تان پشت میز، بنشینید و مثل عقاب تمام سوراخ‌سنبه‌های کلاس را زیر نظر بگیرید. از جای خود جم نخورید. بدترین کار این است که در بین نیمکت‌ها حرکت کنید و تا دیدید جایی خالی است، خدای ناکرده بروید و کنار دانش آموزی بنشینید. در این صورت رویش به شما باز می‌شود و دیگر هیچ! من یک بار کنار یک دانش آموز نشستم و متوجه شدم که از جلسات بعد، توی رویم لبخند می‌زند!

↑ اگر هیچ یک از این ترفندهای بالا کارگر نشد از دانش آموز بخواهید وقت کلاس را نگیرد و به او بگوید که در آخر کلاس یا زنگ تفریح یا، حتی آخر دنیا! به سوآلش جواب خواهید داد... سپس به محض اینکه زنگ خورد «محل کار خود را ترک و به پناهگاه بروید!» و چه پناهگاهی بهتر از دفتر مدرسه!